

ligeoverfor Minoriteten, vil den upaatvilelig tage Hensyn til et stærkt Dnsse hos en Minoritet, naar et saadant maatte findes, om at faae nedfat et Udvalg; og, dersom Majoriteten ikke vilde tage noget saadant Hensyn, da vilde det staae den aabent, hvad det forekommer mig den ærede Rigsdagsmand selv antydede, at bevirke, at Nedsættelsen af et saadant Udvalg blev noget aldeles formelt. Jeg kan derfor paa ingen Maade finde, at der virkelig opnaaes noget ved at beholde denne Bestemmelse, og finder derfor, at der kunde være særdeles Opfordring til at restituere den almindelige ellers sædvanlige Regel.

De Forandringer, jeg har foreslaaet i de følgende Paragrapher, ere, som let vil sees, kun Følger af den førstnævnte Hovedforandring. § 10 forudsætter jo, at der ved 2den Behandling foreligger en Indstilling af et Udvalg, til hvilket Udvalgets Forslag kan stilles. Det er nu vel muligt, hvis Rigsdagen vedtager den Forandring i § 7, som jeg har foreslaaet, at der da vil foreligge en saadan Indstilling fra Udvalgets Side til 2den Behandling, da det jo derefter staaer i Forsamlingens Magt at nedsætte et Udvalg, naar den vil; men det er ogsaa muligt, at der ikke vil blive nedfat noget Udvalg. Jeg har derfor anseet det nødvendigt, at disse Ord „til Udvalgets Indstilling“ maatte falde bort, saaledes at der ved 2den Behandling kunde fremkomme Udvalgets Forslag uden at stilles til Indstillinger af et Udvalg. Efter min Opfattelse maatte det altsaa være Forslag til Forandringer i den Indstilling, der mulig er fremkommen fra et Udvalg, eller ogsaa Forslag til Afvigelser fra det ligefremme Samtykke til det forelagte kongl. Budskab, der jo maa betragtes som det Forslag, der, ifølge Grundlovens § 4, er bleven forelagt Rigsdagen. Til Slutningen af § 11 har jeg ligeledes maattet foreslaae at gjøre en Tilføining, da der deri er forudsat, at Udvalget ved 3die Behandling har affattet Beslutningen ifølge den foregaaede Afstemning. Det gælder naturligtvis her saa meget mere, at der muligens har været nedfat et Udvalg, da jo et saadant ogsaa kan nedsættes mellem den 2den og 3die Behandling; men det lader sig dog tænke, at der heller ikke forinden 3die

Behandling har været nedfat noget Udvalg, og jeg har da meent, at der ikke kunde være Noget at indvende imod, at man for dette Tilfælde optog den Regel, som er optaget særligt i begge Things Forretningsordener, at hvor intet Udvalg har været nedfat i Sagen, vil det være en af Secretairerne, der har at affatte Beslutningen.

Det er disse Forandringer, som jeg antager vilde være fornødne, forsaavidt Hovedforslaget bliver vedtaget; der er maaskee endnu et Par enkelte Steder, navnlig i §§ 8, 11 og 12 brugt Udtrykket „Udvalget“ paa en noget mere bestemt Maade, end man ellers vilde have brugt dette Ord, naar man ikke var gaaet ud fra den faste Forudsætning, at der var et Udvalg, men, da der altid er Mulighed for, at et saadant kan komme tilstede, har jeg ikke troet, at der kunde være noget Væsentligt at indvende imod at lade det staae saaledes, som det staaer. Det kunde jo ivoerigt meget simpelt afhjælpes ved at seie til paa de forskellige Steder „forsaavidt saadant maatte blive nedfat“, men jeg troer, som sagt, ikke at det er nødvendigt.

J. C. Larsen: Jeg skal tillade mig strax ved den foreløbige Behandling at fremsætte nogle Bemærkninger, idet jeg dog maa gjentagende i Erindring, at jeg aldeles ikke har havt Leilighed til nærmere at overveie Sagen, da jeg først idag har set disse Forslag. Med Hensyn til hvad der i den sidste Samling blev forhandlet om den Bestemmelse i § 7, som nu foreslaaes forandret, skal jeg bemærke, at Udvalgets Medlemmer vare aldeles enige i at gjøre denne Indstilling; Ordføreren, vor nuværende høitærede Formand, motiverede den væsentligen ved 3 Grunde, for det Første Bigtigheden af de Sager, hvorom der vilde være Spørgsmaal, dernæst de Sømmelighedshensyn, som der ifølge disse Sagers Bestaand ofte var særlig Opfordring til at iagttage, og endelig for det Tredie Nødvendigheden af et Udvalgs Bistand til Formuleringen af Rigsdagens Beslutninger. Navnligen i denne Sag savnede man et Grundlag, som man kunde behandle saaledes, som man ellers behandler et forelagt Lovforslag. Sagen stiller sig nemlig saaledes, at der foreligger et kongeligt Bud-